CAMPIONATUL MONDIAL DE HOCHEI — GRUPA B

MIHAI FLAMAROPOL comentează pentru sportul

„FORECHEKING"

Să nu vă surprindă titlul acestui articol. „Forecheking" este o tactică, cea mai modernă în hocheiul evoluat, pe care americanii au utilizat-o cu succes (şi cu măiestrie) în meciul dinamic şi spectaculos cu Japonia (scor 11—1), în care japonezii s-au apărat eroic (contraatacînd neîncetat, de la începutul pînă la sfîrşitul partidei), dar uitînd, ca nişte „poeţi romantici ai hocheiului", că există şi o latură practică a meciului, scorul.

Forechekingul ar fi în traducere jocul în forţă în zona de atac (adică în perimetrul de apărare a adversarului), joc de perseverenţă diabolică, în care ataci continuu, nelăsîndu-l pe adversar să gîndească şi să respire. Ca într-un meci de box în care după ce ţi-ai băgat rivalul în corzi şi lovitura fatală trebuie să cadă dintr-o clipă în alta, în avalanşa de pumni.

Japonezii nu s-au lăsat, însă, intimidaţi de acest stil de joc american şi (în ciuda rezultatului) au atacat şi ei.

Meciul de debut s-a desfăşurat, deci, sub o „zodie" prevestitoare a succeselor, ce

vor încununa sper organizarea meritorie a acestui campionat mondial.

Dar, să revenim la titlu, adică la „forecheking", care ne duce la concluzia că hocheiul trebuie jucat (şi răsjucat) în forţă.

Body-chekul, lovitura cu corpul admisă acum pe tot terenul (fluierată nejust de o parte din spectatori care nu cunosc evoluţia regulamentară a hocheiului) s-a dovedit că este (cum au ilustrat-o jucătorii americani) un element esenţial, decisiv în joc, alături de dribling, şut, pasă, preluare etc.

Jucătorii de peste Ocean ne-au impresionat nu prin scor (care nu întotdeauna este ilustrativ), ci prin patima cu care au jucat, prin febra cu care şi-au demonstrat toate calităţile lor, dorind nu numai să-şi învingă adversarii, dar, totodată, să cucerească publicul bucureştean.

O veche calitate, recunoscută în jocul individual de hochei (driblingul) s-a dovedit eficace în evoluţia echipei S.U.A., numai pentru că a fost folosită „strict imperios" (adică fără a se face risipă inutilă)

Astfel se explică şi rezultatul obţinut în faţa unei echipe ca cea a Japoniei (pregătită şi tehnic şi... sufleteşte pentru un astfel de adversar) care, fără să poată micşora proporţia scorului, a contribuit, în mare măsură, la reuşita spectacolului.

Forechekingul este în hochei condimentul, care pune în valoare arta culinară a unui bucătar.

Şi, deşi, forechekingul înseamnă joc în forţă, în partida S.U.A. — Japonia, mi se pare că n-a existat decît un singur jucător eliminat. O singură penalizare pentru 2 minute într-un joc forte. Pare paradoxal (dar nu e) şi de aceea noi, antrenorii, vom susţine, în jocurile viitoare ale echipelor noastre : forechekingul.

P. S. Despre „meciul vedetă" din prima zi, un sentiment — pe care nu ştiu cum să-l definesc — mă face să nu-mi pot exprima deocamdată nici o părere.

Ştiu atît, că la Galaţi, cu 3 săptămîni în urmă, o echipă fruntaşă din Cehoslovacia a pierdut în faţa selecţionatei noastre divizionare.

Atunci mi-a plăcut mult cum a jucat echipa noastră şi am devenit optimist.

Regret că optimismul meu s-a dovedit exagerat !

Fulgere pe gheaţă...

R.F. a GERMANIEI — JAPONIA 2-1 (1-0, 0-0, 1-1)

Hocheiştii niponi, rapizi ca şi veritabilele „expresuri ale visurilor", acele hikari care leagă Tokio de Osaka, au fost ieri... fulgere pe gheaţă. Ei au impus ritmul jocului — extrem de rapid de-a lungul celor 60 de minute ale partidei — şi au supus poarta lui Kehle unui adevărat bombardament. Încercînd, în fel şi chip, vigilenţa portarului vest-german, ei au tras puternic de la linia albastră, au şutat din apropierea porţii, au scăpat de cîteva ori pe contraatac, au făcut... dar ce nu au făcut ? Şi, totuşi, n-au putut înscrie decît o dată. Anton Kehle a fost ieri un autentic înger păzitor pentru echipa sa, rezolvînd situaţii care păreau compromise. El a dat încredere echipei R.F. a Germaniei, supuse pe alocuri unei dominări sufocante.

Primul gol a fost rezultatul unei faze destul de confuze : un puc şutat de la distanţă, perpendicular pe poartă, a fost respins de Morishima, dar — izbindu-se de un pachet de jucători din faţa sa — l-a „sărit" pe portarul ieşit şi **Hartelt** a întins crosa, împingîndu-l în plasă. Aceasta se petrecea în minutul 9 al jocului. Ca şi în meciul din ajun, cu Iugoslavia, hocheiştii din R. F. a Germaniei au demonstrat calităţi indiscutabile, care le întăresc recomandarea de favoriţi ai actualei confruntări din cadrul grupei B. Au jucat şi ei rapid ; în plus au fost mai lucizi şi nu s-au complicat în acţiunile iniţiate, şutînd şi de mai multe ori.

Luptă aprigă pentru puc în partida R.F. a Germaniei — Japonia

După a doua repriză — albă ca scor — ultima a fost de-a dreptul dramatică. În min. 47, cînd cele două echipe aveau cîte un jucător mai puţin pe gheaţă (pentru o lovire reciprocă), un contraatac iniţiat de **Hartelt** se încheie cu un nou gol pentru reprezentativa R.F.G. La 2—0 japonezii nu consideră încă meciul terminat şi continuă să atace cu vehemenţă, dar mai puţin clar decît pînă atunci. În min. 50, **Kurokawa** reuşeşte, în sfîrşit, să încheie cu gol una din multele acţiuni pe care personal le-a iniţiat. Scorul n-a mai putut fi modificat, deşi japonezii au avut în ultimele 40 de secunde doi jucători eliminaţi.

Arbitri Wold (Norvegia) şi Ehresperger (Elveţia). Raport de penalizări R.F. a Germaniei 10 min. — Japonia 12 min. Şuturi pe poartă 49 şi respectiv 33

Croşa nr. 1

ERNST KÖPF se află la cel de-al 9-lea campionat mondial şi posedă toate calităţile necesare unui jucător complet : patinează excelent şi şutează necruţător din orice poziţie, anunţîndu-se un serios candidat la titlul de golgeter al turneului. Are 30 de ani, 1,78 m 75 kg şi activează la Augsburger E.V., echipă cu şanse mari de a cîştiga în sezonul acesta, campionatul R. F. a Germaniei. Cele 105 selecţionări în reprezentativă şi 63 de goluri înscrise pentru naţionala ţării sale îl recomandă — credem — cu prisosinţă.

Promovat anul acesta în postul de căpitan al echipei vest-germane, Köpf este principalul animator al unei formaţii care se anunţă printre favoritele competiţiei. Profesiunea sa : inginer constructor. Este căsătorit şi cea de-a doua mare pasiune a vieţii sale (după hochei, bineînţeles), sînt filmele cu John Wayne. Mai îndrăgeşte înotul şi handbalul, pe care le practică constant.

2 000 000 DE CUVINTE DESPRE CROSĂ ŞI PUC

280 de becuri îşi revarsă valul de lumină fluorescentă peste oglinda de gheaţă pe care patinele desenează arabescuri. Meciul dintre niponi şi vest-germani este fascinant. Micul petec de cauciuc zboară ca gîndul, catapultat de crose, atacurile se succed cu o repeziciune care-ţi taie respiraţia, care-ţi retează intenţia de a aplauda, japonezii demonstrează virtuozitate de profesionişti, de mînuitori de păpuşi, dar pucul se încăpăţînează în a ocoli poarta adversarilor.

În timp ce spectatorii savurează fazele acestui dramatic duel, peste 150 de gazetari îşi notează cu febrilitate în carnete. Maşinile de scris ţăcăne neîntrerupt, telefoanele de pe pupitre sună prelung, iar megafoanele punctează această febrilă activitate cu dese chemări. Palatul de gheaţă păstrează o permanentă legătură cu numeroase ţări ale lumii.

În spatele tribunei presei se află cîteva încăperi elegante care găzduiesc serviciile de poştă şi telecomunicaţii. Biroul de presă oferă la scurte intervale buletine de ştiri în care trimişii speciali ai agenţiilor, ziarelor şi revistelor găsesc condensate — în cifre şi cuvinte convenţionale — toate isprăvile de pe gheaţă. Dar, chiar mai aglomerată decît camera care găzduieşte centrul de presă este cea de la telex. Şeful de telegraf de la Telegraful central — Constantin Ştefănescu — şi colegele sale nu pridideşc cu perforarea sutelor de metri de bandă.

În două zile s-au transmis de aici, de la patinoarul „23 August", peste 2.000.000 de cuvinte, spre numeroase ţări ale Europei, Asiei şi Americii. 2.000.000 de cuvinte despre crosă şi puc, 2.000.000 de cuvinte în care au fost descrise cele 6 meciuri desfăşurate marţi şi miercuri. Un mic roman foileton ce va deveni — pînă la încheierea competiţiei, a acestui campionat mondial secund — un veritabil roman fluviu.

Dincolo, în încăperea vecină, se află centrala telefonică. Operatoarele Olga Copciev şi Antoaneta Plucci nu lasă nici o clipă căştile jos. Încontinuu trebuie răspuns unui apel, este necesar de făcut o comandă. Peste 150 de convorbiri internaţionale, cu durata între 5 şi 30 de minute, reprezintă fără îndoială o performanţă chiar şi pentru operatoarele de la 07, atît de obişnuite cu lucrul non-stop.

Mapamondul este la curent cu evenimentele ce se desfăşoară la noul palat de gheaţă al Bucureştilor, datorită celor 53 de ziarişti din cele 7 ţări participante, precum şi din Belgia, Italia, Cehoslovacia, Austria şi Ungaria. Şi mai sînt anunţaţi că vor sosi încă numeroşi reprezentanţi ai presei scrise, ai radioului şi televiziunii. Singurii afectaţi sînt fotoreporterii. Printr-o hotărîre a L.I.H.G., ei n-au voie să folosească flashurile... Contînd însă pe lumina puternică a sălii şi pe iscusinţa lor, putem fi siguri că vom avea imagini frumoase, chiar şi în aceste condiţii.

Alături de oaspeţi de peste hotare, aproximativ 100 de condeieri români îşi fac zi de zi datoria către numeroşii şi entuziaştii lor cititori. Îmbucurătoare prezenţa reprezentanţilor gazetelor judeţene, care vor putea oferi astfel cititorilor lor păreri proprii despre valoarea şi frumuseţea jocurilor, despre dîrzenia disputei campionatului lumii — grupa B — la hochei.

Dacă am aduna şi cuvintele scrise de aceştia, dacă le-am transcrie pe telex, poate că banda perforată ar putea face legătură între patinoarul „23 August" şi litoralul Mării Negre. Pînă la 5 martie, cînd cortina se va lăsa şi peste această ediţie a mondialelor, se pare însă că lungimea benzii de telex va ajunge, însă, la...

Hristache NAUM

Pe dreptunghiul de gheaţă îşi dispută şansele echipele S.U.A. şi Bulgariei. În camere de telex se ţes miile de metri de bandă perforată. În relatările pe care le transcriu, află şi aceşti anonimi lucrători cîte ceva din iureşul întrecerii ce se desfăşoară dincolo de perete

pe... nerăsuflate

ŞI TOTUŞI, CELE DOUĂ PUNCTE CONTEAZĂ

Ono Isao, simpaticul antrenor nipon, are toate motivele să fie indispus. După meciul de aseară ne-a spus : *„Ce folos că am jucat în viteză, că am primit aplauze la scenă deschisă pentru fazele palpitante create, cînd toate aceste aprecieri nu ne-au adus punctele victoriei De fapt şi jucătorii mei au greşit deoarece s-au angajat în dueluri inutile şi au abuzat uneori de acţiuni solitare. Hocheiul este, în primul rînd, un joc de echipă...*

„BINE CĂ S-A TERMINAT"

Primele cuvinte pe care ni le-a adresat portarul vest-german după meciul cu Japonia au fost simple, dar pline de conţinut : „Bine că s-a terminat" Pe cît de banale cuvintele acestea au o semnificaţie deosebită în sport : *„am învins cu ajutorul norocului"* sau *„dacă mai dura puţin nu se ştie ce s-ar mai fi întîmplat"* etc. Aşa a gîndit şi „omul cu masca" din formaţia învingătoare, Toni Kehle, care în continuare ne-a spus : *„Iscusiţii japonezi ne-au depăşit prin viteză şi curajul cu care au abordat jocul, calităţi care le-au permis să ne asalteze poarta. Cînd jucătorul cu numărul 10 se apropia de mine* (n.r. este vorba de japonezul Kurokawa) *simţeam că mă furnică pielea"*.

„PUBLICUL M-A PEDEPSIT PREA ASPRU"...

... — ne-a spus arbitrul meciului R.F.G. — Japonia, norvegianul Per Wold. *Jocul s-a desfăşurat într-un ritm ameţitor, şi în asemenea cazuri, poţi comite greşeli fără importanţă. Spectatorii, prin manifestările lor, m-au judecat prea „sonor". Vorbind despre cele două echipe, pot afirma că învingătorii au cîştigat datorită experienţei, dar viitorul aparţine japonezilor"*.

ECHIPA DE HOCHEI A. S.U.A. ...

...desfăşoară un joc la nivelul celor mai bune formaţii din grupa A, este de părere ziaristul cehoslovac Ondrej Trubacik de la Start Bratislava. Lilyholm, Wetzel, Stordahl, Konik sau Christiansen sînt jucători de clasă înaltă. Pentru aceştia, ca şi pentru coechipierii lor, mînuirea crosei, conducerea pucului, patinajul, şutul şi combinaţiile tactice de mare subtilitate sînt lucruri intrate în reflex.

CONFRAŢII...

Pentru un ziarist orice pronostic este un lucru deosebit de riscant. De data aceasta, însă, îmi permit să fac unele aprecieri pentru că ele coincid cu părerile mele anterioare şi au fost confirmate în prima zi a întrecerilor. Favoritele grupei, echipele S.U.A. şi R. F. a Germaniei au obţinut victorii. În schimb, înfrîngerea reprezentativei României, pe care o vedeam învingătoare cu două-trei goluri diferenţă, a constituit o mare surpriză pentru că norvegienii au fost

întrecuţi categoric de către formaţia R. F. a Germaniei (8—1 şi 6—2). Anul trecut, la Ljubljana, am văzut o echipă slabă a României şi atunci credeam că este vorba doar de o criză de moment, trecătoare. Iată de ce eram convins că pregătirea făcută în timpul verii şi a iernii va produce revirimentul mult aşteptat de iubitorii hocheiului din România. Să fie, oare, unii jucători ieşiţi din formă, supraantrenaţi sau chiar plafonaţi ? **Nu sînt antrenor ca să mă pot pronunţa cu certitudine asupra acestei chestiuni, dar cred că Varga şi G. Szabo pot invoca argumentul vîrstei !** Sau, **poate antrenamentele de lungă durată au un efect negativ asupra stării nervoase a jucătorilor ?** Fireşte, următoarele partide vor oferi numeroase prilejuri de reabilitare a jucătorilor. **Cu mai mult calm, cu mai multă concentrare a eforturilor, echipa României poate rămîne în plutonul fruntaş.**

Echipa S.U.A. a debutat cu o victorie categorică în compania unui adversar care nu s-a prezentat pe gheaţă dinainte învins. Niponii au cîştigat anul trecut grupa C şi au multe calităţi, printre care viteza şi mînuirea crosei sînt pe prim plan. Iată, însă, că **în faţa unor adversari net superiori din punct de vedere fizic, cu o mare forţă** — după mine esenţială în jocul de hochei — **japonezii nu s-au putut descurca.** Hocheiştii americani, deşi nu prea tineri, au, înafara atu-urilor arătate şi avantajul experienţei. Jucători ca **Brooks**, Roos, Lilyholm, Stordahl şi portarul Wetzel sînt abonaţi vechi ai „mondialelor", **cu o mare experienţă şi numai cine poate învinge formaţia S.U.A. va emite pretenţii la primul loc în clasamentul grupei.**

★

Cîteva cuvinte şi despre programul campionatului. **Cred că alcătuirea lui a fost, cu mici excepţii, greşit concepută.** Sînt aşa-zise meciuri de atracţie şi partide mai slabe. Iată de ce trebuie să ţinem cont de ele Bunăoară, **cred că întîlnirea S.U.A. — Japonia nu trebuia programată dimineaţa, ca de altfel şi cea dintre România şi R. F. a Germaniei.** Şi invers. Jocul dintre **România şi Bulgaria nu trebuia programat ultimul.** De asemenea, **nici partida dintre Iugoslavia şi R.F.G. nu trebuia să aibă loc în vedetă.**

★

In fine, îmi permit să critic şi comportarea unor spectatori. După ce echipa României a fost salutată de public cu urale şi aplauze, cu un entuziasm normal pentru o formaţie care joacă pe teren propriu, acelaşi public s-a manifestat ostil faţă de echipa lor în momentul cînd norvegienii conduceau cu 4—0 ! Legea nescrisă a fair-play-ului preferă întotdeauna aplauzele — indiferent cui se adresează — decît „concertele" de fluierături.

Arthur UNSER
redactor la S.I.D.

Desen de Octavian **ANDRONIC**

ora · H

(Urmare din pag. 1)

etape, nu înseamnă — cel puţin pentru mine — decît un pretext de a face diverse supoziţii, însă, în acelaşi timp, el se impune a fi tratat de tehnicienii echipei noastre de pe cu totul alte poziţii. Astfel, formaţia gazdă a irosit nu numai prilejul unui start bun (fapt deosebit de important, într-o întrecere eşalonată pe mai multe etape) ci şi pe acela al depăşirii adversarului considerat de o valoare aproximativ egală şi cu care îşi va disputa, prin urmare, un loc în mod direct. De asemenea, incapacitatea de a valorifica avantajul propriului teren (şi aici nu mă refer atît la patinoar în sine — destul de străin şi a lor noştri — ci la publicul local, capabil să dea aripi unei echipe în cele mai dificile momente). Privind clasamentul primei etape (în ziua a doua românii n-au jucat şi poziţia lor a devenit, din această cauză, şi mai precară) şi constatind că principalii favoriţi s-au instalat pe locurile vizate şi că, în urmărirea lor, reprezentanţii noştri n-au prins, din start, primul pluton, nu ştiu de ce dar am impresia că întreaga competiţie s-a terminat chiar din prima zi. E o impresie pe care o doresc cît mai departe de realitate. Singurii capabili s-o infirme sînt hocheiştii români. Să-i înscriem, deci, la cuvînt.

S. U. A. — BULGARIA 19-1 (6-1, 7-0, 6-0)

(Urmare din pag. 1)

morată de faima adversarilor. În acest meci a fost înregistrat cel mai mare număr de goluri din cele şase partide desfăşurate pînă acum, arbitrii de poartă fiind nevoiţi să aprindă de 20 de ori becul roşu.

Autorii punctelor : Gambucci (min. 2, 31, 54), Lindberg (4, 18), Ross (7), Patrick (9, 15, 38), Lilyholm (21, 40, 57), Markle (28, 58), Mc Elnury (31, 42), Christiansen (33), Stordahl (54), Konik (56) pentru S.U.A., respectiv Gergiev (6) pentru Bulgaria.

Au condus : Gubernu (România) şi Nakano (Japonia). Şuturi de poartă 59 S.U.A., 14 Bulgaria. Penalizări 8 min. S.U.A., 2 min. Bulgaria.

Fotografii de Theo MACARSCHI şi Teodor ROIBU